

Jesen življenja skozi številke

Pred kratkim so na Višji šoli za socialne delavce končali raziskavo o življenjskih razmerah in družbenem položaju nad 64 let starih prebivalcev Ljubljane. V raziskavi so tudi posebej obdelani podatki za občino Šiška: na kratko povzemamo najpomembnejše med njimi.

Leta 1981 je bilo v Šiški, ki je po številu prebivalcev na prvem mestu med ljubljanskimi občinami, tudi 7339 ali 9 odstotkov občanov, starih 65 ali več let, kar je nekoliko pod ljubljanskim povprečjem. Več kot dve tretjini te populacije sestavljajo ženske. Po deležu občanov, starejših od 74 let, je šišenska populacija najstarejša v Ljubljani, saj je med vsemi starejšimi več kot tretjina (skoraj 37%) starih nad 74 let. Večina teh občanov (53%) nima zakonca, saj so bodisi ovdoveli (39 odstotkov) ali pa so samski oziroma razvezani (8%). Skoraj tri četrtine teh občanov ima le nižjo izobrazbo. Dve tretjini je delovnih upokojencev, četrtina pa gospodinj. Pred upokojitvijo jih je bila več kot polovica zaposlena kot delavci različnih kvalifikacijskih stopenj, kar je nad ljubljanskim povprečjem, manj pa je strokovnih in vodstvenih delavcev. Sorazmerno malo manj kot petina jih je bilo aktivnih v organih samoupravljanja in družbenopolitičnih organizacijah.

Z zakoncem jih živi 47 odstotkov, kar je ljubljansko povprečje. To je kar pomemben podatek, saj je osamljenost ena najhujših neprijetnosti, ki pretijo starejšemu človeku. No, tisti, ki nimajo več zakonca, živijo v glavnem pri otrocih ali drugih svojih. Takih, ki žive sami, je v Šiški 22 odstotkov, kar je pod ljubljanskim povprečjem. Dobra tretjina anketiranih živi z otroki pod isto streho; skupaj s tistimi, katerih otroci živijo v istem kraju, jih je polovica vseh. Velika večina tistih, ki imajo otroke, se z njimi videva vsak dan ali večkrat na teden. Otroci so tudi tisti, ki prvi pomagajo, če je treba.

Za šišensko občino je značilno, da so deleži starejših občanov, ki žive v strnjem mestnem naselju, zazidanem z bloki, stolpniciami

ali starejšimi večstanovanjskimi hišami, tistih, ki žive v družinskih hišah ter tistih, ki žive na podeželju, skoraj enaki. V drugih občinah običajno prevladuje en tip pozidave, npr. v Mostah družinske hiše, v Centru večstanovanjske starejše hiše itd. Večina živi v stanovanjih, ki so njihova last ali last njihovih svojcev, le manjši del v najemniških stanovanjih. Približno polovica jih živi v pritličju, ostali v nadstropjih, od tega največ v prvem. Večini se torej ni treba vzpenjati visoko. Voda je v glavnem povsod, če že ne prav v stanovanju ali prostoru, kjer živi starejši občan, pa v hiši. Prav tako je z elektriko. Kakih 6 odstotkov jih ima stranišče zunaj hiše; kopalnice nima kar 19 odstotkov, kar je v primerjavi s stanjem drugod kar precej. Le v občini Vič-Rudnik je položaj še slabši: tam kar tretjina anketiranih starejših občanov nima kopalnice. Delež tistih, ki imajo telefone (38%) je sicer nekoliko višji kot v splošni populaciji, vendar se občina Šiška uvršča med tiste, kjer je delež naročnikov med starejšimi občani pod ljubljanskim povprečjem.

Ceprav se ljudje pritožujejo, da je življenje v mestu vse manj varno, posebno za starejše ljudi, je vendarle 93 odstotkov šišenskih starejših občanov odgovorilo, da se v okolici stanovanja čutijo varne. Vendar pa sedmih odstotkov, ki se ne čutijo varne, ne gre kar prezreti. Več kot štiri petine občanov je zadovoljnih s stanovanjem, je pa tudi nekaj takih, ki niso (6%), oziroma bi se želeli preseliti (2%). Skratka, kar zadeva stanovanjske razmere, stanje na splošno ni neugodno, so pa izjeme. Nekaj podobnega velja za zdravstveno stanje, o čemer več prihodnjč.

Blaž Mesec

Izobraževanje družinskih varuhinj v naši občini

Ni jim žal prostih dni

Svet za predšolsko vzgojo in delo s starši pri ZPM Ljubljana Šiška že vrsto let posveča izobraževanju družinskih varuhinj veliko skrb in pozornost.

Žal nam v Šiški kljub intenzivni gradnji ob samopriskupku v VVO še vedno pri manjkuje mest za predšolske otroke od 8 mesecev do 3 let starosti. Prav zaradi tega je v Šiški močno razvito družinsko varstvo otrok do 3. leta starosti.

Tako te žene, nezaposlene gospodinj (mnoge od njih so že vzgojile svoje otroke in vzgajajo že svoje vnuke), opravljajo zelo humano, nadvse potrebno in še iskano varstvo ter tako zapolnjujejo vrzeli v VVO. Varuške nudijo otrokom toplo in prisrčno zavetje-varstvo med odsotnostjo mamic.

Da bi bilo njihovo delo olajšano, sodobnejše, da bi sledilo najnovejšim strokovnim dognanjem in vzgojnim metodam, jim občinska zveza prijateljev mladine, ob sodelovanju otroškega varstva občine, patronažne in zdravstvene službe občine, želi nuditi vso strokovno pomoč, ki jim je potrebna in ki jo želijo.

Naši otroci — malčki morajo biti varno varovani — je naša želja. Zato so naše varuške seznanjene, kako otroke vzgajati, kako se z njim igrati, kako ga hraniti in kako mu ob morebitni bolezni ali nezgodi nuditi prvo pomoč.

Mnogo je že bilo posvetov, sestankov in razgovorov o problemih in potrebah varuhinj. Ob tem so jim brezplačno nudili tudi strokovne publikacije o vzgoji in varstvu otrok, ki jih izdaja ZPM Slovenije.

Omeniti moram, da našim varuškam ni žal edinega prostega dne-sobote ali nedelje — in se rade udeležijo tovrstnih predavanj in posvetovanj, saj so povezana s koristnim in prijetnim.

Zato so se tudi 30. junija letos zjutraj ob 7. uri polnoštevilo zbrale pred skupščino občine Šiška in se pod vodstvom prijazne vodje sveta občinske ZPM Mojce Suhor z avtobusom odpeljale v Lipico, kjer je bilo organizirano predavanje o problemih otrok od rojstva do treh let. Dve uri so pozorno poslušale preprosto predavanje Ludvika Horvata, ki je znan strokovnjak s tega področja. Po predavanju pa se je razvila zanimiva in bogata razprava, ki je osvetlila marsikatero neznanko.

Po posvetovanju so udeležence bile povabljene še na kosilo, nato pa na ogled jahalne šole v kobilarni Lipica. Med potjo so si še ogledale edinstveni botanični vrt v Sežani. Pozno popoldan so se bogatejše za marsikatero spoznanje zadovoljno vračale v Ljubljano, novemu delovnemu tednu naproti, z željo, da se še srečajo in tudi v prihodnje izmenjajo svoje izkušnje.

V razgovorih med seboj in z vodjo organizacije posvetovanja pa izražajo zahvalo tudi SIS za otroško varstvo, ki jim je finančno to omogočil. Najbolj pa jih ohrabruje občutek, da pri svojem delu-poslanstvu vzgoje otrok, naših najmlajših, niso osamljene.

Rado Kukovec

VETERINARSKI ZAVOD LJUBLJANA

ODDELEK ZA ZDRAVSTVENO VARSTVO ŽIVALI

DEŽURNA LIŠTA ZA OKTOBER 1984

POPOLDANSKO DEŽURSTVO		NOČNO DEŽURSTVO	
ŠIŠKA (od 14. do 21. ure)			
		(od 21. do 7. ure)	
22. 9. do 29. 9.	ZAJC JANEZ	BRIŠKI FRANCE	ZAJC JANEZ
29. 9.— 6. 10. 84	ŠTRUS JOŽE	ŠPENKO FRANCE	ŠTRUS JOŽE
6. 10.—13. 10. 84	OBERSTAR ANDREJ	TOMŠIČ JOŽE	TOMŠIČ JOŽE
13. 10.—20. 10. 84	ZAJC JANEZ	JERŠE BOGDAN	ZAJC JANEZ
20. 10.—27. 10. 84	CIGOJ ZVONE	BRIŠKI FRANCE	BRIŠKI FRANCE
27. 10.— 3. 11. 84	ŠTRUS JOŽE	ŠPENKO FRANCE	ŠPENKO FRANCE

Celodnevno in nočno dežurstvo v nedeljah in praznikih opravlja veterinar, ki v občini opravlja popoldansko dežurstvo v delovnih dneh.

TELEFONSKE ŠTEVILKE VETERINARJEV V ČASU DEŽURSTVA

CIGOJ ZVONE	344-307	ŠPENKO FRANCE	627-198
JERŠE BOGDAN	262-076	ŠTRUS JOŽE	772-402
OBERSTAR ANDREJ	647-127	TOMŠIČ JOŽE	59-494
ZAJC JANEZ	483-311	BRIŠKI FRANCE	570-043